

oppe på 100.000 i den sidste debat, og vi er nu oppe på et tal på omkring 120.000 mennesker, der årligt får det, der nu hedder en nosokomial lidelse, altså en sygdom påført, mens man er inde for at blive behandlet for noget andet? Gør det ikke noget indtryk på den konservative ordfører?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jo, det gør naturligvis et stort indtryk, at tallet er stigende, og det er også derfor, jeg sagde i min ordførertale, at det er uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jeg håbede, at man kunne opfatte paradokset i det, jeg sagde: På trods af at man nu gentagne gange har sagt, at der arbejdes, køres, produceres, at der laves meget godt arbejde, så stiger tallet alligevel. Altså, selv om den model, som man har i øjeblikket, kører – den er bare ikke synlig, men den kører – så stiger tallet alligevel. Giver det ikke anledning til overvejelser om det her spørgsmål i den konservative ordførers hoved?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Der er slet ingen tvivl om, at vi også synes, at der er alt for mange mennesker, som kommer til at lide af noget andet end det, de egentlig var indlagt for, og det synes vi ikke er acceptabelt. Det er også derfor, vi mener, at der skal gøres noget ved det her område, og det er da også derfor, at vi håber på, at vi meget, meget snart ser noget til den her model, som ministeren gang på gang omtaler.

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Jeg kan lægge mig på linje med en række af ordførerne her i dag og i hvert fald erklære mig helt enig i, at spørgsmålet om hygiejne og ordentlig rengøring på sygehusene er en stor og vigtig sag. Hver tiende patient pådrager sig infektion på sygehusene undervejs, og det er selvfølgelig en helt uholdbar tilstand.

Siden vi sidst fik sat fokus på det, bl.a. ved B.T.s hjælp, har flere sygehuse da også ranket ryggen og kridtet skoene. Og et eller andet sted tænker man selvfølgelig, hver gang den her type

sager kommer op: Hvor svært kan det være? Det handler om at få vasket hænderne noget bedre osv. osv. Men det er klart, at ved lidt tættere eftersyn er det et stort og kompliceret område at sikre god hygiejne på sygehusene.

Der er ikke nogen undskyldning for det her, og vi er alle sammen enige om, at det skal gøres bedre, vi skal have en bedre hygiejne på sygehusene. Spørgsmålet er sådan set bare: Hvordan?

Jeg synes, at det her forslag har den rigtige intention, men jeg synes, at det er den forkerte vej frem. Spørgsmålet er lidt, sådan som tingene er i dag: Hvad er egentlig problemet? Er det, at vi mangler standarder? Er det, at der ikke er vilje i anterne til at anvende de samme standarder, de standarder, vi er på vej til at få? Er det penge, der er problemet? Er det personalet, det er problemet? Er det ledelsen, der er problemet? Ja, hvad er kort sagt problemet?

Vi mener, at hele arbejdet, der foregår inden for den nationale kvalitetsmodel, er helt afgørende i den her sammenhæng. Som vi ser det, er problemet ikke en manglende erkendelse af, at vi skal have fælles standarder, for selvfølgelig skal vi have fælles standarder på det her område, men sagen er, at arbejdet er i gang. Vi kan simpelt hen ikke se nogen god begrundelse for at gå ind og kortslutte det her arbejde, og det er i øvrigt også den forkerte rolle for Folketinget i den her sammenhæng.

Kl. 18.20

Vi kan se, at det er et meget stort projekt. Den nationale kvalitetsmodel integrerer det, der foregår inden for den gode medicinske afdeling, Det Nationale Indikatorprogram, de kliniske databaser, de landsdækkende patienttilfredshedsundersøgelser osv., og det gør jo, at det er en meget stor øvelse, man er i gang med.

Jeg kan godt tilslutte mig den utålmodighed, der også er at spore flere steder. Der er udpeget 37 temaer, hygiejne er et af dem, men hvornår er det, vi helt præcis ser nogle standarder? Vi skal også have udviklet indikatorer osv., så vi kan få det stillet op på en offentligt tilgængelig formel og i sammenlignelig form.

Så jeg kan godt følge det her med, at det ville være rart, hvis det kom til at gå lidt hurtigere, og jeg synes, at det signal, vi skal sende herfra, er, at det meget gerne skal gå lidt hurtigere, end det har gjort hidtil.

Men når det er sagt, mener jeg, at det er vigtigt at lade det arbejde fortsætte, og vi kan derfor ikke støtte det her forslag, det er den helt forkerte arbejdsdeling. Jeg vil sige det sådan, at